

1948-09-02

SENDER

Christine Mackie

RECIPIENT

Elena Larsen, Johan Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Belåten (svensk): Tilfreds, glad

Hins (svensk): Den anden

Mentioned people:

Jens Larsen

Jonas Larsen

Peter Andreas Larsen

Alhed Møhl, Lysses datter

Marie Neckelmann

Archive:

Brevet er i privateje

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Brevet ejes af en efterkommer af Elena og Johan Larsen

TRANSCRIPTION

2/9-48.

Hils Frøken Kyllie og sig Tak for Lån! Jeg har et grundet Håb om at få fat på en svensk do.!

Kære Lysse og Bimse!

Inden jeg begynder Beretningen om min eventyrlige Hjemrejse, vil jeg sige jer så mange Tak for de 10 dejlige Dage! for Ro og Fred og Hvile og Opmuntring og god og forsvarlig Behandling i alle mulige Retninger! På det Område, hvor i År stod tilbage for ifjor, er I Sagesøse, det må Vorherre tage på sin Kappe når han er så hensynsløs at lade det regne over os retfærdige.

Jeg kom så godt til Halmstad i jeres lille Tog, hvor det trak forbandet, hvor end jeg anbragte mig.

I Halmstad fik jeg det første Chock, idet en Banemand sagde, at snälltoget til Malmø var gået for 2 Min. siden, men da det viste sig, at der gik et andet 1/2 Time efter, kom jeg hurtigt til mig selv. Jeg havde en meget rar Rejse til Malmø - når jeg sad på begge mine Ben i Sofaen, dér trak det næmlig også iskoldt om Fødderne. I Malmø gik jeg strax glad og tillidsfuld ud og fik min Kuffert udleveret, og skulde så have et Stadsbud til at bære den ud til Båden - hvad for en Båd? spurgte han ja, den til Kbh - - der var ingen før næste Morgen Kl. 1/2 7!! Det var en så barok Situation, at jeg brast i Grin! men det var jo i sig selv ikke særlig morsomt, da Pengene ikke rakte til Hotel og jeg ikke, som Statsbud-Formanden foreslog kunde tænke mig at gå på Gaden, når Stationen stængtes. Jeg anråbte dem om at anvise mig en overordnet, som kunde råde mig og foreholdt dem, at det var Liv eller Helbred om at gøre, men det sked de på; de var frække nok til at sige, at jeg måtte tage min koffert med, som stod på Skranken, men så blev jeg gal og tvang dem til at finde min Garantiseddle i det bortkastede Affald. Jeg gik så ud i Hallen og spejdede efter en Uniform, men fandt ingen; så kom jeg i Tanker om Garderoben, og dér var endelig et Medmenneske, og han viste mig Vejen til Stationsforstanderens Kontor - langt borte og for mine beskedne Åndsevner svært at finde, men det lykkedes da, og jeg udøste nu mit Hjærte for en smuk og sympatisk Herre i fin Uniform; han og hans ikke mindre tiltalende unge Assistent hørte med Deltagelse om mine Besværligheder og min Beretning om den dumme Hins i Landeryd; jeg spurgte, om der ikke var et Hul et Sted på Stationen, hvor jeg kunde få Lov at være om Natten! Jo, jeg skulde gå med ham, så skulde han vise mig til Rette; vi foretog så en Fodtur langt ud i Systemet, hvor der stod en ensom III Kl. Jernbanevogn med Påskrift, at den ikke måtte kobles til noget Tog; der gik vi ind og beså Lejligheden, som jo var helt tiltalende; jeg satte min

Håndkuffert og fulgte med ham tilbage for at se, om der var åbent i Restauranten - det var der, i Kl.s og der var lunt og rart, og jeg spiste to smörgåser og drak mindst en Liter The. Så gik jeg da de lukkede Kl. 11, ud og købte nogle Aviser mod Kulden - jeg bad om de tykkeste! det var svenska Dagbladet. Hermed vandrede jeg ud på Linjen og ind i mit bramfri Nattekvarter; men tænk, lidt efter kom Forstanderen bærende med en Pude og det største og tykkeste Uldtæppe, jeg har set! var det da ikke ualmindelig sødt! - Jeg stak Hovedet gennem en Avis, under Trøjen, så den holdt mig varm på Ryg og Bryst, og så gik jeg i Seng, godt vøvet ind i det dejlige Tæppe, som holdt mig fuldstændig varm; jeg faldt godt nok i Søvn, men vågnede senere ved en brutal Trampen i min Vogn og en Lygte i Ansigtet, to Mænd spurgte, om jeg havde Tilladelse til at ligge der - det havde jeg jo, og så forsvandt de, og jeg faldt igen i Søvn. Kl. 4 kom en Mand og vækkede mig, af Opmærksomhed, for hvis jeg skulde med Stockholmsexpressen, så gik den snart. Derefter turde jeg ikke lægge mig til at sove igen, men stod op Kl. 1/2 5 og spaserede op og ned ad Gulvet en Timestid, svøbt i Uldtæppet. Kl. 1/2 6 kom den Engel til Forstanderen for at se, at jeg ikke sov over mig! Jeg forklarede ham, at han havde reddet mit gamle Liv med Tæppet . hvilket sikkert var den rene Sandhed, og han smilede belålen, jeg var sgu lige ved at kysse ham. Jeg skrev et sødt Brev til ham, da jeg kom hjem og takkede ham med sort på hvidt. Resten gik glat, og Morgenkaffen på Færgen var noget af det underfuldste, jeg har nydt. Ingen aner vist, hvor man bliver sprælsk og lebendig efter en Nat i en enlig Jernbanevogn og meget lidt Søvn! Jeg blev det i den Grad, at jeg gav mig til at føre en spøgefuld Samtale på fransk med en Herre ved mit Bord! Med Kufferterne var der [det følgende skrevet s. 3; lodret i venstre margen:] ingen Besvær; jeg kom hjem Kl. 1/2 10 og burde være gået på Hovedet i Arbejde med mine Sedler - men jeg må dog indrømme, at jeg den Dag ikke hørte til de arbejdsvillige; næste Dag var jeg all right og er det fremdeles. Hermed slutter [det følgende skrevet s. 4; i venstre margen, lodret:] Beretningen om Tante Mornines store Udenlandsrejse. 1000 Hilsner til jer alle!

Hils Trokne Kyste og mig 2/9-48.
Tak for Lån! $\frac{1}{3}$ har et
grundet Håb om at få fat på en svensk ds.!

Kære Lyse og Brinne!

Inden jeg begynder Beretningen om min
eventyrlige Fjerejse, vil jeg sige jer så mange
Tak for de 10 dejlige Dage! for Ro og Fred og Hvide
og Opmerksomme og god og forvarlig Behandling
i alle mine Beretninger! På det Overblik, som
i År skod tilbage for i fjor, er I sageløse, det
må Vorherre tage på sin Kæppe, når han er så
hensynfuld at lade det regne over os retfærdigt.

$\frac{1}{3}$ kom så godt til Halmstad i jeres lille Tog,
når det var forberedt, hvor jeg end anbragte mig.

I Halmstad fik jeg det første Overt, idet en Basse-
mand sagde, at snællaget til Halmstad var gået for
2 Min. siden, men da det viste sig, at der gik et
andet $\frac{1}{2}$ Time efter, kom jeg jo hurtig til mig selv.

½ havde en meget rar Rejse til Malung. Når ½
sød på begge mine Bæne i Sofæen, der trak det usæd-
vanlig isholdt om Fedderne. I Malung gik ½ strax
glad og tillidsfuld ind og fik min Koffert udkædet,
og skulde så have et Skabsbrev til at bære den
ned til Båden - hvad for en Bredspændt hæv-
je, den til hende -- der var ingen for uante
Morgens Kl. ½ 7!! Det var en så barsk Situation,
at ½ brast i Grin! men det var jo i sig selv
ikke særlig uimodt, da Pengene ikke rakte til
Hotel og ½ ikke, som Skabsbrev-Dormanden for-
kæmte hende mig at gå på Gaden, når Skabene
skæntes. ½ overbejste dem om at anvise mig
en overordnet, som kunde råde mig og forbrød
dem, at det var Liv eller Dødsbed om at gøre,
men det sked de på; de var frække nok
til at sige, at ½ måtte tage min Koffert med,
som stod på Skraabæn, men så blev ½ gal og
svarede dem til at finde mine Garantieddel
det bortkastede Pøffel. ½ gik så ind i Hallen og
spejdede efter en Uniform, men fandt ingen; så
kom ½ i Taverne om Garderoben, og der var endelig

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

et Medlemskab, og have vi et min Vejre til Næstens.
 Sostandens Kone har læst borte og for mine beredelse
 Andreminer svaret at finde, men det lykkedes da, og i
 sidste en mit Bjævt for en smuk og elegant
 Herre i fin Uniform, han og hans lille hvide
 tiltrækkende unge Assistent løbte med Helagelie
 om mine Berøringssteder og min Beredelse, om
 den dummeste Skind i Landet, og spurgte, om det
 ikke var et Hjul et Dred på Stationen, hvor i
 Grunde for Lov at være om Natten? Jo, i skide
 gå med ham, så skulle han vise mig til Rette
 i Jernbøgen på en Fodtur læst ind i Strykemot,
 hvor der stod en sønne 100 kr. Herunder
 med Pårhæft, at den ikke måtte købes til noget
 Tag, der gik vi ind og beståede tilføje, som jo var
 helt tilbedende, i alle mine Hænderhoffert og
 gik med ham tilbage for at se, om der var noget
 i Restauranten - det var der, i T. 12 og der var
 læst og art, og i spiritus de smukkeste og drak
 vinnet en Kibe The. En gå i, da de lirkede her
 ind og Nøje nogle Aviner med Kalden - i had
 om de Nøjerte! det var svenske Dagblad.
 Dermed vandrede i ind på Nøje og ind i
 mit brønde Nallekone, men fandt, lidt efter som

Forstanden berede med en Pude og det skint og byk-
 dete Væddes, i har set! var det da ikke indimod,
 agt i - 1/2 skab Hovedet gennem en Dør, under Trojen,
 så den løst mig væk på Røg og Brød, og så gik i
 i Sang, gik vovet ind i det dejlige Tappet, som løst
 mig færdigst væk, i faldt godt ud i Søvn,
 men søgende senere ved en bristal Frønsen i min
 Nøje og en høje i Aaregjet. So havde spurgte, om i
 havde tilladelse til at bygge der - det havde i jo, og så
 forvandt de, og i faldt igen i Søvn. Kl. 8 kom en
 Mand og vakkede mig, af Opvækkelse, for hvis i skide
 med Stockholmsproven, så gik den snart. Derfor
 finde i alle løst mig til at søve igen, men stod op
 kl. 1/2 5 og spændte op og med ad Julest, en Tændstik,
 noget i Væddespot. Kl. 1/2 6 kom den Gæst til for-
 stæder for at se, at i ikke var over mig i 1/2 for-
 klarede ham, at han havde reddet mit gamle Liv
 med Tappet - hvilket sikkert var den rene Sandhed,
 og han sendte betænk, i var agt lig ved at
 Nøje ham. I skov et helt Brøn til ham, da i
 kom hjem og bakkede ham med sort på hovedt.
 Recken gik et af Højenhoffen på Nøje var
 noget af det underfuldeste, i har nogt. Nøje men
 vint, men man bliver spækket og lirkede, efter en Nat
 i en cool, Højenhoffen og meget lidt Søvn. I blev det
 i den Gad, at i var mig til at gøre en sportstet Tændstik på
 hovedt, med en Kone ved mit hoved! Med Hoffens var der